

(владишки намѣстникъ). Откупили 20 броя отъ вѣстн. „Свобода“; дали 20 лири „пътни разноски“ на апостолитѣ народни.

Кънчевъ, бидѣйки придруженъ отъ *зографина*, отпътувалъ за Хасково, а *Левски* и *Обиций* за гр. Пловдивъ.

Кънчевъ само една нощъ прѣнощувалъ въ Хасково, въ ханѣтъ на *Ивана Стойнова*, и набързо заминалъ за гр. Пловдивъ: Хасковци страдали тогава отъ *гръкомания*, та неприели „вѣрата на правдата и свободата“! . . .

На *Паназлии Левски* и *Обиций* се срѣщнали съ *Хаджи Стамо*, башъ чифликчията; той се връщалъ отъ Пловдивъ „съ новата си жена, филиблиника кокона“. Пътниците обѣждали подъ върбитѣ. *Хаджи Стамо* запиталъ непознатитѣ търговци:

— Отгдѣ, на кадѣ, и по каква работа?

— Отъ *Чирпанъ* за Пловдивъ, купуваме и продаваме *коконни*. — Отговорилъ *Обиций*.

„Търговцитѣ на коконни“ кондисали на *Търневиятъ ханъ*. На вториятъ день отъ пристиганieto имъ въ Пловдивъ, дошелъ отъ Хасково *Кънчевъ* и на сѣщия ханъ слѣзълъ

Левски спусналъ въ ржката на *Михалаки Иличъ* една хартийка. писъмце отъ *Стефанаки Иличъ*. *Михалики* билъ тогава сортировщикъ на австрийската поща въ Пловдивъ. На хартийката писано било горѣ долѣ слѣднето: „Братко *Михалаки*! приносящий настоящето е *народенъ човекъ*; самъ той ще ти каже: кой е и по каква работа ходи. Просбата му удовлетвориете. Прави това, що правя азъ тукъ, въ *Цариградъ*.“

Михалаки Иличъ скимтялъ, въртѣлъ на самъ, на тамъ, най-послѣ прие: 300 екзем. отъ вѣст. „Свобода“ направо отъ *Букурещъ* по неговъ адресъ да се испращатъ въ Пловдивъ. *Д. Матевски*, предсѣдателятъ на пловдивския таенъ българ. р. комитетъ, ще вземе колетѣтъ отъ домѣтъ на *Михалаки*, и чрѣзъ куриеритѣ комитетски ще